

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1611 Επαναστάτες με επικεφαλής τον μητροπολίτη Διονύσιο Β' καταλαμβάνουν τα Ιωάννινα. Οι Οθωμανοί αντεπιτίθενται, συλλαμβάνουν τον Διονύσιο, τον οποίο γδέρνουν ζωντανό στην κεντρική πλατεία της πόλης και καταργούν τα προνόμια που είχε παραχωρήσει το 1430 ο Σινάν πασάς.

1938 Έπειτα από 2.000 χρόνια, ξαναρχίζουν οι παραστάσεις στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου, με την Ηλέκτρα του Σοφοκλή.

1973 Πραξικόπημα εκδηλώνεται στη Χιλή. Ο στρατός της χώρας, με επικεφαλής τον στρατηγό Αουγκούστο Πινοσέτ, ανατρέπει τον δημοκρατικά εκλεγμένο πρόεδρο Σαλβαδόρ Αλιέντε.

1997 Η Σκοτία υπερψηφίζει την επανίδρυση του Κοινοβουλίου της, έπειτα από 290 χρόνια ένωσης με την Αγγλία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1816 Καρλ Τσάις, γερμανός βιομήχανος, που κέρδισε παγκόσμια φήμη ως κατασκευαστής οπτικών οργάνων. (Θαν. 3/12/1888)

1938 Ξένια Καλογεροπούλου, ελληνίδα ηθοποιός και συγγραφέας.

1945 Φραντς Μπέκενμπαουερ, γερμανός άσος του ποδοσφαίρου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1823 Ντέιβιντ Ρικάρντο, άγγλος οικονομολόγος, από τους κορυφαίους της οικονομικής επιστήμης.

1986 Παναγιώτης Κανελλόπουλος, πολιτικός, φιλόσοφος και ιστορικός.

1994 Αλέκα Κατσέλη, ελληνίδα ηθοποιός, που διακρίθηκε σε ρόλους αρχαίας τραγωδίας.

Ξένια Καλογεροπούλου, 1938 –

Η Ξένια Καλογεροπούλου γεννήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου του 1938 στην Αθήνα. Σπούδασε στη Βασιλική Ακαδημία Δραματικής Τέχνης του Λονδίνου, όπου πρωτοεμφανίστηκε το 1956 με έναν γαλλικό θίασο, παίζοντας Μολιέρο. Στην Ελλάδα πρωτόπαιξε το 1958 και σε μικρό χρονικό διάστημα αναδείχθηκε σε μία από τις σημαντικότερες ηθοποιούς της εποχής. Πρωταγωνίστησε σε περισσότερα από 50 θεατρικά έργα κλασικού και σύγχρονου ρεπερτορίου, ως Νίνα στον «Γλάρο» του Τσέχωφ, ως Πόρσια στον «Έμπορο της Βενετίας» και Ολίβια στη «Δωδέκατη νύχτα» του Σαίξπηρ, ως Μιραντολίνα στη «Λοκαντιέρα» του Γκολντόνι, ως Σόνια στους «Τελευταίους» του Γκόρκι, ως Εομέ στην «Άποψη της Ήμι» του Ντ. Χέαρ. Από το 1965 ως το 1975 συγκρότησε θίασο με τον Γιάννη Φέρτη, με τον οποίο υπήρξαν ζευγάρι για ένα διάστημα, ενώ το 1984 ίδρυσε το Θέατρο Πόρτα.

Στον κινηματογράφο έκανε το ντεμπούτο της το 1958, στην ταινία «Η κυρά μας η μαμή». Ακολούθησαν άλλες 35 ελληνικές και τρεις ξένες ταινίες, από τις οποίες ξεχωρίζουν: «Ο θπασυρός του μακαρίτη» (1959), «Λαός και Κολονάκι» (1959), «2.000 ναύτες κι ένα κορίτσι» (1960), «Ο μπαμπάς μου κι εγώ» (1963), «Ο ανήφορος» (1964), «Ο σατράπης

(1967), «Το πιο λαμπρό μπουζούκι» (1968), «Ύπνα καμμένη Περικλή» (1969), «Ο άνθρωπος της καρπαζιάς» (1969), «Ο άνθρωπος που έσπαγε πλάκα» (1972), «Αγάπη μου παλιόγρια» (1972). Το 1964 τιμήθηκε με το βραβείο πρώτου γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Η Ξένια Καλογεροπούλου έχει μεταφράσει 17 θεατρικά έργα κι έχει γράψει έξι έργα για παιδιά: «Οδυσ-

σεβάχ, Ελίζα», «Η Πεντάμορφη και το Τέρας», «Οικογένεια Νώε», «Ο Ελαφοβασιλιάς», καθώς και «Το Σκλαβί» που απέσπασε το Νοέμβριο του 2001 το βραβείο δραματουργίας Κάρολος Κουν. Το 2001 τιμήθηκε, επίσης, με το βραβείο παιδικής λογοτεχνίας του Ιδρύματος Κώστα και Ελένης Ουράνη. Από τα έργα της έχουν μεταφραστεί: «Ο Οδυσσεβάχ» σε οκτώ γλώσσες, η «Ελίζα» και «Το Σκλαβί» σε τρεις.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οι πρόσφυγες, η Ευρώπη και η ευκαιρία της Ελλάδας

Η διαχείριση του προσφυγικού και μεταναστευτικού χάους που δοκιμάζει τη χώρα μας, μπορεί να αποτελέσει παράλληλα μια σημαντική ευκαιρία για να αποκτήσουμε και πάλι τη χαμένη αξιοπιστία μας. Τα σημαντικά οργανωτικά βήματα που έχουν γίνει τις τελευταίες μέρες για την αποσυμφόρνηση των νησιών από το τεράστιο κύμα προσφύγων που δέχονται, δείχνουν ότι όταν υπάρχει πολιτική βούληση και σχέδιο, ακόμα και εξαιρετικά δύσκολα διαχειρίσιμα προβλήματα, μπορεί τουλάχιστον να ελεγχθούν.

Η Ελλάδα, αλλά και οι άλλες χώρες του νότου αποτελούν αντικειμενικά τον προμαχώνα της Ευρώπης απέναντι στις στρατιές των ξεριζωμένων, που προσπαθούν να ξεφύγουν από τη λαίλαπα που τους απειλεί. Για την αντιμετώπιση αυτού του τεράστιου προβλήματος δικαιού-

νται απολύτως την αλληλεγγύη και τη βοήθεια των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Είναι σημαντικό ότι οι προσπάθειες που καταβάλλονται, έχουν αρχίσει να αναγνωρίζονται και από άλλες χώρες, με σημαίνοντα ρόλο στις ευρωπαϊκές υποθέσεις.

Η χθεσινή δήλωση της καγκελαρίου Μέρκελ ότι η Ελλάδα και η Ιταλία που δέχονται το μεγάλο όγκο προσφύγων δεν μπορούν να μείνουν αβοήθητες, αποτελεί μια σημαντική παραδοχή του προβλήματος. Κάθε μέρα που περνά γίνεται όλο και πιο φανερό ότι η ευρωπαϊκή πολιτική ασύλου πρέπει να αλλάξει και ότι όλες οι χώρες πρέπει και οφείλουν να συνεργαστούν, για να διαμορφώσουν μια κοινή τακτική.

Η Ελλάδα έχει λοιπόν μια μοναδική ευκαιρία και να αποδείξει τη μεγάλη συνεισφορά της αλλά και να διεκδικήσει τη συμμετοχή της

Ευρώπης στα βάρη που της αναλογούν. Είναι επίσης μια ευκαιρία να αποδείξουμε ότι μπορούμε να λειτουργήσουμε ως οργανωμένο και σύγχρονο κράτος που σέβεται την ανθρώπινη ζωή και τα δικαιώματα, αλλά απαιτεί παράλληλα και από τους εταίρους του να κάνουν το ίδιο. Το προσφυγικό και μεταναστευτικό πρόβλημα δυστυχώς θα είναι μπροστά μας για πολύ καιρό ακόμα. Αλλά αυτή η τραγωδία που δοκιμάζει τις αρχές και τις αξίες της Ευρώπης, δεν μπορεί να είναι υπόθεση μεμονωμένων κρατών που βρίσκονται πρώτα αντιμέτωπα με το κύμα των προσφύγων. Πρέπει να γίνει υπόθεση όλου του πολιτισμένου κόσμου, που πρέπει να ξεπεράσει τις φοβίες και τις προκαταλήψεις του και να αναζητήσει τις πιο ρεαλιστικές και αποτελεσματικές λύσεις για να το αντιμετωπίσει.